

عنوان مقاله:

امکان سنجی توانمندسازی سکونتگاه های غیررسمی بر بنیان سیاست های دارایی مبنای توسعه اجتماعات محلی مطالعه موردی: سکونتگاه های غیررسمی کلانشهر تبریز

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شهری، دوره 3، شماره 10 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

عیسی پیری - دانشگاه زنجان - گروه جغرافیا

مهدی رضاییان - مدیریت شهری، پردیس دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

سکونتگاه های غیر رسمی به عنوان پدیده ای با ابعاد کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و فضایی گسترده، معلول شهرنشینی مدرن و گفتمان پیشرفت در عصر روشنگری است که الگوی توسعه پایدار شهری را به چالش می کشد. از اواخر دهه ۱۹۸۰ میلادی، رهیافت توانمندسازی با حمایت بانک جهانی به دنبال تحول و ساماندهی این نوع اجتماعات محلی از درون با سیاست سازی دارایی _ مبنای و با تکیه بر دارایی های محلی از قبیل سرمایه اجتماعی، سرمایه کالبدی و سرمایه اندک مالی این نوع اجتماعات است تا با رویکرد فرایند گرایی، جامع نگری خوشبختی مردم و مکان و نیز ظرفیت سازی سکونتگاه های غیر رسمی، تعهد و توانمند سازی را جایگزین فرهنگ استحقاق و بی بند و باری کند که در واقع پیامد سیاست های نیاز _ مبنای توسعه اجتماعات محلی است. این مقاله بر مبنای روابط درونی رهیافت توانمند سازی و سیاست سازی دارایی _ مبنای پیش می رود. روش تحقیق توصیفی _ تحلیلی است. محلات اسکان غیر رسمی ملا زینال، سیلاب، قوشخانه و خلیل آباد خوشه های تحقیق هستند که حجم نمونه ۲۲۴ نفر می باشد. نتایج حاکی از آن است که مولفه های سیاست دارایی _ مبنای توسعه اجتماعات محلی (یعنی سرمایه اجتماعی، سرمایه کالبدی و سرمایه مالی) در توانمندسازی سکونتگاه های غیر رسمی تأثیر معنی داری دارند.

کلمات کلیدی:

دارایی _ مبنای، سرمایه اجتماعی، سرمایه کالبدی، سرمایه مالی، سکونتگاه های غیر رسمی، توانمند سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1370274>

